

[Elisabeth Bruun Olesen]

dets udvikling, at formandskabet kan tage initiativ til drøftelser af en række emner, som efter formandskabets opfattelse bør indgå med tyngde i samarbejdet, og at man kan søge at opnå resultater på de områder. Det ligger inden for spillereglerne, siges der – det er lige netop derfor, det går på skift. Det vil sige, at vi selvfølgelig skal bruge den mulighed med fynd og klem. Danmark har formandskabet, netop som Europæisk Fælles Akt træder i kraft, og det synes jeg er godt. Jeg synes såmænd også, at det er udmærket, at Vesttyskland følger efter.

Når det nu er os, der har formandskabet, skal vi selvfølgelig bruge anledningen til at få slået fast, at § 100 A bliver brugt på den måde, som vi i Danmark har tænkt paragrafen brugt på. Fire spalter fremme i redegørelsen udtrykkes det godt nok noget vattet og også forkert, nemlig at § 100 A er et forsøg på at undgå et valg mellem enten det indre marked eller miljø og i stedet opnå begge dele. Det mener jeg er for vattet en formulering. Regeringen har jo hele tiden holdt fast i, og hr. Kofod-Svendsen gentog nu, at miljøet og hensynet til sundheden kommer først. Derfor skal miljødelen opprioriteres, og enhver tvivl om, hvorvidt § 100 A, stk. 4, kun giver mulighed for at opretholde eksisterende nationale regler, eller om bestemmelsen også giver mulighed for at indføre nye regler, skal selvfølgelig fjernes og fjernes effektivt. Det skal slås fast, at § 100 A selvfølgelig giver mulighed for at indføre nye skrapperes nationale regler på miljø-, arbejdsmiljø- og sundhedsområdet end de regler, der måtte gælde i EF; ellers ville folkeafstemningen i Danmark jo også være foregået på et forkert grundlag.

Det bliver nemlig nødvendigt med skrapperes regler i Danmark, hvis den standard, vi har i øjeblikket, ikke skal forringes. Danmark skal under sit formandskab i det hele taget kraftigt opprioritere miljøarbejdet; bl.a. skal vi selvfølgelig se at få gjort sagen om mærkning af opløsningsmidler færdig, og det samme gælder kræftmærkningen, som i øjeblikket er udskudt og indskrænket. Hvis der skal noget igennem, skal der sandelig være tyngde i arbejdet, f.eks. har det med hensyn til mærkningen af de kræftfremkaldende stoffer taget år at få sat advarselmærkninger på 22 stoffer, mens IARC indtil nu har klassificeret ca. 208 stoffer som kræftfremkaldende.

Forbrugerspørgsmålet skal også indgå med tyngde i samarbejdet for at bruge regeringens egne ord, og det samme skal bekæmpelse af arbejdsløshedsspørgsmålet. Danmark skal altså om ikke ligefrem mase på, som jeg tror hr. Kent Kirk sagde, og hyppede sine egne kartofler godt og grundigt, så dog alligevel bruge det, regeringen selv skriver om, hvilke ting vi kan prioritere og kan sige skal indgå med tyngde i samarbejdet for at opnå resultater på de områder. Det skal vi gøre, og vi skal gøre det kraftigt.

Senere i redegørelsen tales der om nødvendigheden af at bekæmpe international terrorisme, og at en dansk formandsindsats vil være påkrævet i forbindelse med drøftelse af terrorismespørgsmål i en lang række internationale fora, herunder FN, ICRO og Euro-parådet.

VS er enig i, at bekæmpelse af terrorisme og narkotikahandel kræver samarbejde hen over grænserne, men vi vil advare imod, at nationale Hassaner – konkret Englands forhold til IRA og forholdet mellem Spanien og Baskerlandet – generaliseres, og at politikken tager sit udgangspunkt dér. Vi skal også advare imod, at der er en farlig glidning på vej, for spørgsmålet er, hvordan man definerer en terrorist. I dag sker der en glidning, hvor man starter med at være demonstrant, hvorefter man bliver venstreorienteret, venstrestremt og derefter terrorist. Det er dødsensfarligt for demokratiet, hvis det bliver kriminelt at deltage i demonstrationer; f.eks. har vi i Vesttyskland set forsøg på at kriminalisere deltagelse i atomdemonstrationer. Vi skal selvfølgelig også bruge formandskabet på at bekæmpe, at politiske, militante demonstrationer og aktioner, om end de måtte være i strid med politivedtægterne, måtte blive kriminaliseret, for ellers er glidningen godt og grundigt i gang.

Vi mener også, at vi bør tage afstand fra den situation, at EF begrænser antallet af asylsøgere fra især Asien, Mellemøsten og Afrika. Hvis den udlændingelov, som blev strammet i Danmark, når den kommer til revision, skal blive bare lidt mindre slem, er det vigtigt, at der ikke sker indskrænkninger på EF-plan.

Hvad landbrugspolitikken angår, skal vi præcisere, at priserne skal ned, og at overproduktion til overskudslagrene må høre op. Vi er i øjeblikket inde i en fuldkommen ab-